

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 32 lei.

Pe şase luni 16 lei. — Pe trei luni 8 lei.

Corespondențesă se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. —
Articole nepublicate nu se înapoiază.**Prețul Inserțiunilor, după involație**

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-
man», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.**Insemnări****Răsboi**

Cum judeca lumea despre răsboi? Ce spun filozofii, și ce spun moritorii de rănd?

Psihiologii, oamenii cari cercetează legile sufletului, zic că răsboiul poate, început în 1914, este principiu priu izbucnirea puterilor ascunse în sufletul masselor (a mulțimii de oameni). Prin urmare nu sănătăspărătorii pentru desfășurarea culturii răsboiului nici individuali — oamenii singurati, — nici stabăpnirile războiului sunt numai a totalității popoarelor.

Așa spun filozofii psihiologi.

Cei ce studiază principiile vieții și legile de organizare, biologii, zic că este:

Orice animal, după parerea biologilor, are dela natură însușirea de a se întinde fier și pe socotela altuia. Rojurile de lăcuste sau de alte ființe, ce se ivesc în masă în anumite locuri, dovedesc inclinația de a ocupa, de a se întinde, a ori căruia animal.

La om, ne încrezător biologii, încă este îndată boluld de a se bate. Răsboiul nu-i alt ceva, decât manifestarea acestui boluld.

Indemnat acesta intern al omului se asamănă cu instinctul pasărei de a-și căci cuibul, al abinei de a-și aduna mierea, sau al păianjenului de a-și face reieaua.

Biologii li-am putea răspunde, ca noi, întrebările răzonabile — spre deosebire de animale — patem să ne înstăpnăm asupra bolidurilor reale; și că, dacă în adevarat sănătățile inclinații dela

fiecare spore răsboi, sănătățile în acelaș timp inclinații dela fire — poate chiar în măsură mai mare — și spre păstrarea vieții ca indizi, că și cu specie.

Oamenii activi ai răsboiului, militarii, zic că nu e de nici o importanță a săi felul și chipul cum se prezentă răsboibotul. De importanță este: să se lești birutor din lipă.

Ce e părere gazetarilor despre răsboi...?

Ei, în partea lor covârșitoare, se bucură de sigur să-i poată scrie că mai este în grabă necrologul.

Să credem, că tot can astă judecă astăzi și mulțimea cititorilor de gazete.

— x —

Răspunsul lui Wilson

Ce răspunde la nota germană?

Din Washington, în 9 I. c., se anunță: Secretarul de stat *Lansing* răspunde în nota sa, trimisă reprezentantului de afaceri al Elveției, și în același timp cancelarului german, următoare:

Înainte de ce d-l Prezident Wilson ar răspunde la cererea guvernului german, sănătățile să se încredințeze, desigur înțeleșul important al notei cancelarului.

Crede că cancelarul, că guvernul german imperial primește condițiile adresate de președintele către congresul Statelor Unite la 8 Ianuarie 1918 și după aceea, — și că scopul intrării în discuție este numai aplicarea acelor puncte? Președintele Statelor Unite se simte îndatorat a declară, cu raport la propunerile de armistițiu, că nu se crede

mai întâi de tot trebue să acțeuești, că pasul Austro-Ungariei,

Germaniei și Tureciei nu este a să consideră că o hotărâre graniță luată sub înțălbirea înțălbătorilor militare.

Pasul acesta este ultima veriga a unei lanțuri logice în istoria politice noastre de pace, o evoluție, la care în același timp s'a luat în seamă și dezvoltarea politică internă mai nouă în Germania.

Indreptățit să propună armistițiu guvernelor aliate, până când armatele puterilor centrale stau pe pământul teritoriilor cu care ne-am alăut.

Președintul este de părere, că îndreptățit să intrebe și aceea: oare cancelarul vorbește numai în numele acelor factori al imperiului, care au continuat răsboiul până acum?

Răspunsul la întrebarea aceasta îl consideră de importanță extraordinară din toate punctele de vedere.

Presă din Berlin, ocupându-se cu răspunsul american, zice că nu să nimic împotriva continuării pasului de pace.

Washington, 10 Oct. (Agenta Reuter). Se comunică oficial, că deocamdată nu este vorba de a se răspunde la propunerile de pace austro-ungare.

Ofertul de pace

— Făptuire logică —

Zilele primește, din locul autorizat, următoarea explicație oficială despre demersul de pace al puterilor centrale:

Mai întâi de tot trebuie să acțeuești, că pasul Austro-Ungariei, Germaniei și Tureciei nu este a să consideră că o hotărâre graniță luată sub înțălbirea înțălbătorilor militare. Pasul acesta este ultima veriga a unei lanțuri logice în istoria politice noastre de pace, o evoluție, la care în același timp s'a luat în seamă și dezvoltarea politică internă mai nouă în Germania.

Punctul de plecare al politicei

noastre de pace este, cum știm, nota din Decembrie 1916 a contelui Brian. Pasul de atunci avea încă un caracter foarte îndrăzenit. Condițiunii nu cuprindea, ministrul de externe schiță totul numai în trăsătură mari. În cursul desvoltării lucrurilor, condițiile au putut să-și primească formă. În luna Februarie, Martie și April s-a început a se vorbi despre pacea dreaptă, generală, despre pacea fără despăgubiri și fără anexări. Mai în urmă s-a emis ideea tribunalului de arbitrii internaționali. S-a început apoi să se vorbească despre o reducere a inimărilor, s-a declarat de condiție neînăpătridă proclamarea libertății marilor; în sfârșit s'a enunțat principiul, că după răsboi trebuie să se impedeze siluirea economică.

Din ideile acestea s'a format programul de acum al pașii. Conte Czernin, cum este cunoscut, a declarat în mai multe interviuri și vorbiri, că toate punctele acestei sănătății potrivite pentru clădirea pașii. Punctele acestea, în sfârșit, le-a permis și camera imperială germană, astfel că unitatea părerii aliaților a putut lăsa finită.

A urmat după aceasta, nota pală de pace, ale cărei propuneri și gândiri fundamentale le-am înțuit că pot fi primite. Firește, Intelectele naționale răspuns la nota pașală. Numai președintul Wilson a făcut propunerile în 8 Ianuarie 1918, în nota sa stătătoare din 14 puncte, și el a proclamat astfel de principii, care în esență se unesc cu programul puterilor centrale. Contele Czernin și contele Hertling au avut, în anumite puncte unele rezerve, peste tot însă le au considerat de potrivite ca temei al pașii.

FOIȘOARA**Binefăcătorul**

— Poezie în proză —

O. Wide

Noaptea se apropă și El era singur.

În depărtare zări zidurile rotunde ale unor orașe și se îndrepătră într-o acoperiș.

Și cind soiul mai aproape, auzi foloul vesel, răsuș buzelor vuind și muzica lărmuitoare a unui card întreg de lire.

Bătu la poartă și unul dintr-o păziori îl deschise.

Văzu palatul de marmură, cu coloane măestrii cioplitori. Podoabă de ramuri spanzură de stâlpă, făcăi de cedru lumina afară și în lăuntru salele.

Intră.

Și cind trecu prin hala de iaspis (matoș) și prin hala de porfir și ajunse în hala lungă, de sărbătoare, văzu pe un pat de purpură o figură cu o coroană de roze pe cap și cu nasul marmurizat.

Venii îngă om, îl atinse umărul și-i zise astfel:

— De ce triești așa viață?

Si înțărul își înălță capul, îl recunoște și răspunde:

— Eu am fost doar cel chinuit de Necuratul, și Tu m'ai întărit. De ce să trăiesc alt fel de viață?

— Eu am fost doar cel chinuit de

Necuratul, și Tu m'ai întărit. De ce să

trăiesc alt fel de viață?

Si binefăcătorul părăsii orașul.

Si binefăcătorul părăsii palatul de

marmură și ieși earăs la stradă.

Acum văzu o figură femeiească, cu

broboadă și haină în culori străgoatoare,

în picioruș cu încălcămintă cusut cu pie-

tri scumpe. Pe luri, cu pași masurați, că

că vânătorul după pradă, o urmărește un timăr,

a căruia umieru era acoperit de o mantauă

vărgărată. Fata femeie era minunată, ferme-

cătoare, ca și zeiție născută din spuma mă-

rii, ear ochiul tinăturii ardea în patimă ferbere.

Binefăcătorul se îndrepătrește spre

dânsul, îl atinse mâna zicând lui:

— De ce te uiți la femecea aceea, și

pentru ce că tu dor de-a păcatul?

Si tinăru și ridică ochii la Dânsul,

îl recunoște și răspunde:

— Mort am fost odinioară, și Tu mai

deșteptă la viață. Ce-aș putea să fac altă,

decât să plâng?

Când ajunse în hol, văzu la marginile

de drum un tinăr și plângând amar.

Venii lângă dânsul, îl atinse pletele

mătăsoase, lungi și-i grăd astfel:

— De ce plâng atât de amarică?

Si tinăru își ridică ochii la Dânsul,

îl recunoște și răspunde:

— Mort am fost odinioară, și Tu mai

deșteptă la viață. Ce-aș putea să fac altă,

decât să plâng?

Când ajunse în hol, văzu la marginile

de drum un tinăr și plângând amar.

Venii lângă dânsul, îl atinse pletele

mătăsoase, lungi și-i grăd astfel:

— De ce plâng atât de amarică?

Si tinăru își ridică ochii la Dânsul,

îl recunoște și răspunde:

— Mort am fost odinioară, și Tu mai

deșteptă la viață. Ce-aș putea să fac altă,

decât să plâng?

Căzut-a cununa capului nostru...

Cuvântări funebrale de Dr. Ioan Lupas

— Observări critice —

De prof. Dr. Traian Suciu

(Fine.)

Altădată protocolla P. Răcăuțiu le dă

urmașilor statul: «Să păzească totdeauna

cu stăriță totdeauna în frica lui

Dumnezeu iubindu-se și ajutorându-se unii

pe alții, în zile de născărujă, că și-pună

totdeauna nădejdea în Dumnezeu, care va

ascultați și obiceiurile creștină

ceea bună a virtilor creștini, care au

făcut din ea un model de fiză ascultătoare,

de sora și prietenă devotată, de creștină

bună, găsin frumos dovedită în toate

pările locuite de poporul nostru, și-a asortat

prăvălia în ultimii ani cu o mulțime de cărți

literare românești de o valoare necontestată,

cu ziare și reviste».

Că și *comerțiantul* mercantilizat la o suflare poate avea și *educația națională*, o auzim la groapa lui Tineri, care: «Flindrește și pentru binefacerile culturale, pe care ai curențul de trezire și redespărtătoare națională care să le răspândească în toate pările locuite de poporul nostru, și-a asortat prăvălia în ultimii ani cu o mulțime de cărți literare românești de o valoare necontestată, cu ziare și reviste».

Insemnătatea unei bune *creșteri familiare* și pomenirea în cuvântările d-lui Lupas, o găsim frumos dovedită la înmormântarea surorii de căritate de răsboi Florica Mana: «Dar este meritul părinților, că prin îngrăjire și pricerărea lor deosebită au și înțintă cultivat în sufletul fiicei lor sănătatea cea bună a virtilor creștini, care au făcut din ea un model de fiză ascultătoare, de sora și prietenă devotată, de creștină bună, găsin frumos dovedită în fiecare zi de Joi, când îl cercetau oamenii născărujii de pe

obișnuită, să le împărtășească (română din partile Oșorheiului) povești și îndrumări în mod gratuit în fiecare zi de Joi, când îl cercetau oamenii născărujii de pe

sate».

Altruismul, ca temele a faptelelor vrednică de laudă, îl vedem laudat la înmormântarea advocațului Dr. B. B. Bără, care

obișnuită să le împărtășească (română din partile Oșorheiului) povești și îndrumări în mod gratuit în fiecare zi de Joi, când îl cercetau oamenii născărujii de pe

sate».

Aceeașă atitudine au observat în chestiune și delegațiunile și camera imperială germană. Trebuie să constatăm, că totdeauna Wilson prezentul a fost acela, care s'a ocupat cu program de pace concret, în vreme ce Intelegerile stăruieau în planurile sale de cucerire.

A venit apoi propunerea din urmă a contelui Baurian către părțile beligerante în afaceri unei confașturi prealabile. Propunerea s'a respins; dar Wilson n'a respins-o cu scopul să împede schimbul de păreri asupra păcii; căci doar în vorbirea sa din 27 Septembrie iarăș s'a ocupat de dânsă și în mod obiectiv a scos la iveală necesitatea păcii drepte, care nu poate fi sau unilaterală, ci trebuie să ne dreapătă pentru amândouă părțile, — prin aceasta a stabilit în toate direcțiunile principiul celei mai mari dreptăți.

In clipa proclamării de egală dreptate s'a înveredat, că inițierea păcii devine astfel cu putință; căc prin înțălătură principiului de părtuirea unică laterală se face posibilă deslegarea grăveilor și numeroaselor probleme.

Mai luând în seamă imprejurarea, că prin reformele politice interne ale Germaniei, se pot da la o parte din drum anumite pierderi, este deplin clar, că hotărârea uniformă a puterilor centrale în chestiunea păcii s'a putut înfăptui.

In ziua intrării în funcțiune a guvernului germanii n'să dă să facem un pas, care datează în *nucă* încă dela începutul anului 1917. Prin urmare pasul acesta nu s'a făcut sub influență întâmplărilor momentane, ci s'a ivit în cursul desvoltării firești. În asemenea imprejură putem nădăjdui, că pasul nostru va duce spre apropiere și tratativ.

Când ne exprimăm speranța acesta, nu stim încă, oare în ce fel va explicită Intelegerile și Wilson pasul nostru. Politicest este îndreptățit pasul acesta și prin aceea, că Wilson reprezintă unică putere, care nu este legată politică de Intelegerile. Din punct de vedere formal constatăm, că pasul nostru nu se poate considera ca cerere de mijlocire. Aceasta ar fi imposibil și de aceea, fiindcă mijlocitor ar putea să fie numai o putere neutrală. Noi ne-am adresat către Wilson, deoarece punctele stabilite de dânsul ne dă baza, pe care putem pertura.

Pasul nostru va fi apreiată pretutindenea ca mare moment istoric. Deplin lămurit se explică întărișul faptului, că mult condamnatatea puterii

centrale nu urmăzează politică imperialistă, și condițiile lor sunt în deplină armonie cu programul lor de apărare. Dacă n'ar primi propunerea noastră, dusmanul nostru vor trebui să iee securi pe torătă răspunderea în fața istoriei. —

Predarea notei s'a făcut separat, deoarece aliații nu sunt reprezentați în America prin acelaș stat: pe noile reprezentă Suedia, pe Germania Elveția.

Polonia neutărățoare. Regența polonă a dat cătră popor un apel, în care pe temeiul *punctelor lui Wilson* disoală consiliul de stat, numește un nou guvern, care va compune statul pentru alegerile deputaților în *parlamentul polon*, în mână căruia regența de acum va avea să-și depună puterea.

Apelul vorbește despre creaarea unui stat independent, care să cuprindă toate teritoriile locuite de poloni, *cătrese la mare*. Acest apel este semnat de: arhiepiscopul Kowalski, de Petrowski, prințul Lubomirski și prim-ministrul Kuharzewski.

Concentrarea și uniunea personală. În adunarea comitatului Sopron s'a hotărât să se depeseze prim-ministrul Wekerle și să s'ce se încerce în timpul său să se înălțe orice politică de partid, fruntași naționali să se unească, năzund spre independență Ungariei prin unirea personală.

Ajuncionea aceasta este îndreptată și împotriva tratatelor contelui Károlyi, care caută un program de comună încercare cu croașii, români, slovaci și sărbii din patrie.

Răvaș politic

Józsi Oszkár scrie la loc de frunte al ziarului său *Világ*, că unicul chip de desigură a problemelor politice interne și înălăturării persoanelor din astăzi din lucrile de conducere și înfăptuirea de acum a instituțiilor menite să preface monarhia înt'nt stat de drept asemenea cunoscute din anii '80. E născut deci de federalizarea Austriei, întrucât silajelor polone, cehi și austrieci, după ce într-o anumită perioadă sănătosă, independență Ungariei și apărarea întregităii ei teritoriale, clădirea pe bazele celei mai largi a autorităților culturale și administrative pentru naționalități (în spiritul concepțiunii lui Kossuth-Renner) curățările tuturor ruinelor făcute și introducerea democrației desăvârșite în toate formele de viață.

Stăruințele premierului Wekerle privitoare la o concentrare de guvern pe semne cu ată greș, căc despre plăinăta concentrării nu se mai vorbește nici în Viena și nici în Pesta.

Stăruințele premierului Wekerle privitoare la o concentrare de guvern pe semne cu ată greș, căc despre plăinăta concentrării nu se mai vorbește nici în Viena și nici în Pesta.

În mod firesc cele mai multe predicăne preamăresc *manca cinstita*. Învățătorul Micius ne spune prin rostul duhovnicesc al preotului: «mi-am făcut datoria deplin, și în securtă-mi viața pământecă am trăit munind și lupând cu un drept, ear de cărăriile nelegitomilor m'am ferit». La moartea economului Iosif uzium, căc «nu după numărul anilor se judecă binecina omului, căc după mulțimea faptelor bune, pe care cei credințioși, cei drepi și cumpătați, cei simili și destonții le pot săvârși într'un număr mai mic de ani, ear cel fără rănduială și fără răvnă, cei slab împărtășești și dedăt lenevirii nu le pot duce la îndeplinire nici în cursul unei vieți indelenigte, care ar trece chiar și peste granția anilor statoriilor. În cuvintele Psalmulitului, lar când pleacă din lumea aceasta credințiosul V. Munteanu, dânsul «lașă nemărginită sale soții și lăbuțini său, pe, în lungă agnoscela munca scălei, încă o prejoseată moștenire: dorul de munca cinstita și folositoare prin stăruință necurmărat, prin chibzuială îndelățită și prin creștinăscă chivernisire. Orice părinte numai atunci poate lăsa fiului său o astfel de moștenire scumpă, dacă a reușit să-l obinușiască de muca cinstita și strătoruie, cu deprinderile virtușilor creștinesti, cu curățenia moravușilor și a unui trai sever, care să nu per-

mítă niciodată trăndăvia, să nu îrcăea cu vederea greșalele, mari sau mărunte, ci să aiă totdeauna înaintea ochilor adevarul, că nu sănțim în lumina acestea spre a fi fericiți, ci spre a ne face totdeauna datoria deplină».

Cumca *credința tare linistitește* susținutele înalte, ne convingem la moartea învățătorului Tr. Oprea, care «nu se teme de moarte, fiindcă își simțește sufletul pregătit spre a-și da seama de faptele sale din cursul acestel acuratește vieții», de felul, cum și în spini datorințele făță de părinții și frații săi, față de soția sa, și de chemarea învățătoarească, spre care s'a simțit astăzi prin un sentiment de vocaționare», precum și la înmormântarea parohianei A. Loșinjă: «mai mare este bucuria în cer de un păcatos, care se pochește, decât de 99 de drepti, cărua nu le trebuie pocăință».

Am putut să arătăm acel idee, care alcătuiesc *sămănătura tuturor* cușurătorilor, spații în Insă nu ne dă voie. Drept aceea mai amintesc numai căteva din ele: Romanul are milă de străin (Ladesmann); și zișoapă se pregătim prin fapte bune la trecrea la cele eteme (Dr. Băra, Predovich, Pavel, Popa, Rodeanu); soarte și nestatornică, adăvărata mangâre nu numai SU. Scriptura o poate împărtăși (Brăteanu); bunurile vieții sănt dezerte (Dancu); învățătura înaltă nu

Berlin. Cancelarul german a comunicat printrului Berlin, că va retrage trupele care sără Polonia ocupată, și să anume pentru a ușura soarta populației polone.

Turcia. După căderea Damascului în mâini engleze, încep să în Turcia schimbările mari în ale politicei.

Armată Intelegerii amenință din Macedonia Constantinopolul.

Marele vizir, *Talat pașa*, și întreg guvernul s'a retrădela puterei. Noul mare vizir este *Tevlik Paşa*, avocatul ministrului de răsboi Enver il a acum *Izzed Paşa*.

Asifel încearcă Turcia să mai salveze ce poate.

Viena. După ziarul *Reichspost* se astăpătă în Istanbul acelească schimbările mari în ale politicei.

Gouvernul spaniol a demisionat din prima conflictului cu Germania.

Învățămășa politica din Austria în demnătate pe contele *Károlyi Mihály* să împreună cu partidul său încă de la bună vreme măsurile de lipsă, căc să ajungă și polonia Ungariei pe panta destrămătări. În acest seara a sfiat de către sălăi într-o tratativă cu capetele naționalităților, silvaci, sărbă, români și croați.

Din capetele naționalităților români săi sunt mulțumiți căruia în capitală, pentru a petrece în mod nemijlochit.

Cu raport la stăruința acestea un membru mai distins al partidului károlyist între altele a zis următoare: Tisza, Aradăsy și Apollyon fac politica străinului neșocând trebuința de a intra, *intrături nu va fi prea lărată*, în tratative cu conducătorii naționalităților din Ungaria. Sigur, stăruinții ar avea neasumat mai mare greutate, dacă Károlyi ar perfecția *ca homo regius*, cu premier designat.

Garami, unul din condutorii partidului social democrat, va fi primit din partea Domitorului în audiensi.

Știrile răsboiului

Budapest, 9 Oct. (O) Frontul italiano: Focul de artillerie al italienilor săi a potențat în mare grad pe întregă linie. Luptele de infanterie în valea Daone, lungă Etich, la răsărit de Frenela, au deosebit favorabil pentru noi.

Frontul din Balcani: Francezi și sărbăi în Albania au intrat în Elbasan. În partea sudică a Sârbiei vechi nu s'a petrecut nimic de seamă.

Frontul apusean: În luptele defensive grele de ieri lungă Verdun, trupele austro-ungare ale generalului Metzger au participat în mod vrednic de laudă.

Budapest, 10 Oct. (O) Frontul italiano: Activitatea vie de recunoaștere pe unde locuri.

Din Franță: Pe frontul dintre Cambrai și St. Quentin trupele germane s'au retrăs în poziții mai din dărăt, *evacuând orașul Cambrai*.

Indrepătăș, să ne înstrăinăm de popor (Hochtid): libertatea său nu îndemne la rău (Simian); moartea adeseori deslegă suferințele trupesi (Lăzăro, Mosor).

Cea mai bună *școală a morimîntelor* o facem — pare-se — la parasul în amintirea directorului regretat V. Onițiu cel:

«Obiceinut cu multă nelinătură din strajă dimineață până în noapte, râvnitorul de înaltă culturală, alevrărat părante și prieten lăburitor al elevilor săi, — înțelegând și stăpânind în toată marimea și felurimea lor însemnările probleme de educație, maiales în timpul acesta, cănd vedește că este de mult secerșor și că de puțini lucrători, — directorul Virgil Onițiu, uitat o clipă de apropierea nedoritoră a morții, ar fi fost în drepti să rostească cu Psa:mistul: Doamne, Dumnezeul meu, nu mă răpă la jumătate zilelor mele!»

Durea la sădreibea unui ideal național se simte în sulțetul academicianului nostru del Săliște cu prilejul parastasului pentru Arhiducele Francisc Ferdinand, care a fost: «Un cărmurător al poporelor creștinoase, cinstiște și muncoare, un părinte al celor obidiți, un ocrotitor al celor ne-mângâiați»; drept aceea: «Ca România și suportim cu lacrimi ferbiții sărișii, care deodată cu oseniețele lui Francisc Ferdinand închide în taina sa și cobează în adâncu-

Delegațiunile. Secțiunea pentru armată a delegațiunilor se întrunește luni, în 14 Octombrie n. după amiază, iar secțiunea pentru externe Miercuri în 16 l. c. înainte de amiază.

Delegațiunea ungăra convoca secțiunea pentru externe Marți în 15 l. c., când contele *Burián* îi va face expoziție, pe care îl repeta în ziua următoare în secțiunea austriacă, în săptămâna viitoare.

Din camera română

Cazul principelui Carol a fost abandonat și în camera regatului român prin interpelarea deputatului Pătrășcanu. La interpelare a răspuns președintele Marghiloman precum urmează:

D. Pătrășcanu a declarat, că a vorbit în această chestiune, care stăpânește toate minile, cu o extremitate greață. Ei îl spund d-ului în extremitate înlesnire. Ca și el unu guvern care din ora dântă, dându-se primă că chestiunea aceasta nu se rezolvă prin controvere juridice și prin discuții asupra validității actelor, (Aplauze) căc se rezolvă prin considerări politice și strategice (Aplauze). Dacă nu îl putem în securitate răspândi (Aplauze), căc este unul dintre cei mai importanți deputați — voliție în securitate răspândită nenorocit. Oamenii politici ai tării trebuie să-i poarte întraga răspundere, sau să triuflie, dacă cumva roata soartei sărăchimă; dar nu Coroana, care nu poate, cred eu, în psihoză, care se crește această fără, că nu a sălăit glorios pentru totdeauna Regelui Carol I. (Aplauze). Anul său se observă, căc continuă, cel puțin unui din noi, o eroare fundamentală, când vom să aruncăm asupra tronului, răspunderea răsboiușului nenorocit. Oamenii politici ai tării trebuie să-i poarte întraga răspundere, sau să triuflie, căc cumva roata soartei sărăchimă; dar nu Coroana, care nu poate, cred eu, în psihoză, care se crește această fără, căc nu a sălăit decat aceea care a patit de a care a urmat-o.

Vedeti, domeni mi, îndată ce plecăm dela considerările greșite, în felul acesta ajungem și la aprețieri, care sănătăi și de greșe.

Cercetăm aici pedeapsa care a fost dată principelui moștenitor de către rege, căc se suprăm pe armat! Am avut onoarea să declar, în sensul căc sănătăi mențin pe deosebie militare nu sunt deosebite, sănătăi pe deosebie militare nu sunt deosebite, sănătăi ale Comandantului superior și dacă regele a judecat necesar să ducă o pedeapsă mai mare cu 15 zile decat maximul prevăzut în regulament, este că a voit să pună acest accept particular, căc o vină militară, comisă de un prim de sănge, trebuie să fie pedepșită mai riguroz, decat o vină militară, comisă de orice alt militar.

Vrei, domeni mi, să discută astăzi valabilitatea actului, care a fost comis la Odessa?

Năvem elemente. Când am vorbit în precedență mea declarări că trebuie răgăzit pentru scrieră exactă a devaraștilui, cu speranță în a se formă o convincere luminată și, dacă sărăcă, unanimită, în aprețirea acestui act, înțelegând că mergem prea repede, dacă vrem ca chiar astăzi să discutăm temeinici acințui acelui. De altminteri să nu uități

mormântului un razin atât de puternic al nădejdilor și aspirațiunilor poporului nostru.

Să nu uită, căc cuvântările d-lui Lupas nu-s trăs pe cădăpod, ci au fost state *rostită* în anii 1909—1918, afară doar de cuvântările *Desult a fost, Doamnel*, care se pare a fi o adverbală, ca să învățăm, cum are să fie *un adverbal prea român*, care o jumătate de veac: «A lumenat pe cel dintr-o înțelegere, a înălțat prin cuvântul său pe cei credințoși, a cercetat pe cel bolnavi, a măngâiat pe cel înțărat, a lăudat pe cel drepti, a înfruntat pe cel îngâmăț, a îndepărtat pe cel rătăci, a învățat pe cel vii, a plâns pe cei morți, și a rugat pentru dânsii și stîndii că: sănătăi și cincere lucru este a face rugăciuni pentru cei morți, ca să se curățească de păcate».

Nu putem cu certețe să vedem nici obiceiul bun al părintelui Lupas de a civita în cîndivârlile sale sumele de bani în cursire cu creștinăscă domenice a răposăului («roștoșe»). În folosul bisericăi, școlelor și altor așezămintele de cultură românești. În 20 predici d-asa și poate de seamă despre dâruri în sumă de 72,765 cor. plus întreaga avere rămasă după *tata Ivan*, din Gurăratul.

La sfârșitul cărții se reproduce din *Luceafărul* și *Telegraful Român*, *sase tracățe*, care i-a răstăi foarte bine unei cărți

că o căsătorie între familie regală dacă interesează o țară, — să arăgă conse- cințele politice ale acestei căsătorii dacă căsătoria nu interesează de a interesă o familie și să se fiind un act privat, familia să indice dacă este loc de a analiza acest act.

Năsrea să îngrezeze rezolvarea problemei printre discuție, care nu este încă oportună, dar să spună, că s'a comis o greșală de cără rege, cerându-se și avizul unor oameni politici, și cărora numă a fost pronunțată de către Pătrășcanu. Eu sănătulor responsabil și către consiliu.

Într-o chestiune, d-nii mei, care nu trebuie să fie rezolvată numai din punctul de vedere al circumstanțelor de astăzi, dar cu deosebire, din examinarea cu atenție a intereseelor ulterioare ale țării, cred că în hotărârea, pe care Suvorov o va lucea, trebuie să săibă și să părăsească tuturor factorilor responsabili și politici din această țară, pentru că de durabilitate în viitor a unei măsuri, ce va interveni, trebuie să se lege și acțiunea partidelor.

Și atunci, ca sef al guvernului, am rugat pe Suvorov, că înainte de a răspunde la chestiunea pusă de consiliul de ministri, să și să părăsească oamenilor, care au avut răspunderea de guvern, sau că, într-un timp apropiat, pot să săibă răspunderea de guvern.

Să din acest punct de vedere...

D. D. Pătrășcanu: Dv. admitem, că d-l Brătianu mai poate fi om de guvern, d-le prim-ministrul?

Prim-ministrul Marghiloman: Să din acest punct de vedere, prin mine direct să facem chemarea celor doi fostați prezenți de consiliu: d-nii Brătianu și general Averescu.

Năvreau să mă amestec într-o chestiune pe care o va rezolvi altă instanță, dacă este sau nu pentru Brătianu să descalifică politică în viitor. Situația există un partid liberal și vreau ca opinia acestui partid liberal să fie cunoscută. Căci într-o chestiune de felul acesteia, eu nu pot să admit că în desfașurarea vînturilor, când noi nu știm ce se poate zice în taine, conștiințelor, să fie o ipostază a partidului liberal, care a susținut în mod explicit ca printre coroana și Alesie Pelegale Prințipele Carol, și sătăcă ipostază a partidului liberal, care să-și rezerve putință să zice că a dat un sătăc.

Noi, partidul conservator n'ăm practicat niciodată obiectiv să ne amestecăm în desfășurarea de sef din partidele adverse. Oamenii de la Brătianu, puțin sau nu sub judecata, este seful recunoscător al partidului liberal, am rugat pe Suvorov să să primă seful lui, avizul partidului liberal asupra acestei grave chestiuni.

Și dacă va urmă și o convocare a consiliului de coroana, lucru pe care eu personal îl doresc, se va hîibăprobabil, față cu noi, și săză încă să se știe de foată lumea, care a fost părăște partidului liberal, se va hîibă și avizul d-lui Brătianu.

Cel puțin, cred eu, că această voiește practică constituțională serioasă și cinstită, dîntr-oță.

Nu pot merge mai departe aspirația acestelor grave chestiuni. Elementele definitive de apreciere nu sunt încă toate dobandite. Ele se culeg, însă, poate și sigur că în această luptă sfâșietoră, în care adică

bune de istorie a literaturii românești. Nu-să cuvântă funebrale în înțeleșul strâns al vorbelor, pot slujă însă de bună călușă la caz, că ne moare un bărbat mai însemnat. Cine vrea să cunoască pe Bogdan Petriceicu Haideu ca istoric, filolog și filozof; cine simte indemnună să se încalească la cuporul cinstei, al dorului de muncă românească și al simțului de jefie a lui Dr. Daniel P. Barcianu; cine vrea să vadă un bărbat ce adevărat devotat stîntei sale, cum a fost profesorul N. Dobrescu; cine vrea să se insuflețească de puterea și înțelegeră chiemărui lui Dr. Alexandru Bogdan; cine vrea să ple, cum în jileas Ioan cav de Pașcariu să-și facă datorie de român și în fine cine are voia, să se adâncească că Dr. Atanasie M. Marienescu în comorile stufilelor poporului român, să mă pregăte căci și acest prețios «Adao» al cărui,

Despre limpeza și puterea stîntei și despre limbă neaoșă românească a neobositului literat dela Slătîre și de prisos, cred, să mai scriu. Seraveasa, că dovedă, cele căteva citate scoase din carteasă dânsului și aşezate în această modestă apreciere critică.

Brad, Septembrie 1918.

interese și atâta sentimente sănt aduse întîi o cloacă violentă, partidul conservator, și printru guvernul sănt reprezentă astăzi, nu va avea decât o singură cale, aceea pe care o recomandă demnitatea țării și discernământul reacă de interesele permanente ale Dinastiile. (Apăzura).

Fericirea casnică

— după A. Zimmermann —
de preotul G. Fl. Preagăreanu.

VI

Femei comode. Muncă multă asupite poje soție în viață casnică. Ea trebuie să stie, și să poată multe, dacă e să-și împlinească chemeare.

E de prisos să mai dovedim că o femeie trebuie să fie sălitoare. O femeie corespondă nu și capabilă să deslege problemele, ce o astăpătă în viață. Ea trebuie să neligăzești mari terene de muncă.

In măsura în care își fac intrarea neligăzită, dispără fericirea. Bărbatul va deveni nemulțumit. Nemulțumirea la rândul ei devine îndupas, iar indispozitia posomorâ și nedreptă. Uneori apoi soțul trăiesc lângă olată, și ră și bat se poate cu muncă.

Pot să vîin furios, dar în general barometrul vieții conjugale sătă tot la «schimbăcios». Despre fericire în săcăsime, natural, nu poate fi vorba.

Femeie cu prea multă răvă. Mulțumită Domnului, avem și multe femei de casă foarte strădânci.

Dar avem și femei care fac excess de munca. Astfel de femei, oricât ar fi de vrednică de stîmă, nu au totuș pricere destulă.

Femeia cu tovarășă a bărbățului. Soția nu să fie numai gospodină, în înțeleșul meu sătăcăinii, ea trebuie să fie tovarășă bărbățului.

Ea are să alcăuească impresună cu el — în anumită măsură, — un organism nou, care să fie mai pe suă de femeie și bărbătă și în privință spirituală. De aceea trebuie să aibă pricere femeia pentru soțul, pentru lucrurile lui, și să poată urmări mersul gândurilor lui.

Fiecare bărbat ar dor să săibă cu sine, o ființă inteligentă căreia să-i poată spune păsările sale, și pe a cărei judecata să poată pună prej. Aceasta înțîlă și ar fi să fie soția. Dacă femeia nu poate să ţină puțin cu bărbățul, nu rămâne decât să suplină lipsa cunoștințelor sale printre bunătățile inițiale.

Femeia și accesibilită culturii. Diferența de cultură dintre soții nu formează pedește fericirii în căsătorie. Femeia înțără și capabilă de cultură. Trebuie să fie, cum se desvoilează unele fete în cînd iântări de căsătorie. Voînja serioasă de a fi bărbățului mai pe plac, și în stare să produc rezultate neșapteate.

Firește, soții nu-i permis să pierdă răbdarea, dacă desvoltașă soție sale nu înțează tocmai cum ar vol dânsul.

Femeia ca tovarăș și impresună lucratoare cu bărbățul. Femeia n'are trebuință să urmărească pe bărbat în toate indeletnicările lui spirituale.

E de doneț totuș să stînă și să pricopează năzăuelinele acelui. Ea trebuie să știe vorbi cu el despre planurile și ideile lui.

Bărbatul ar trebui să-și consulte soția între ore împrejurării în lucrurile lui.

Femeia să-și fie publicul și critică. Poate că ea judecă uneori prea favorabili, dar totuș cu căută să judece pe pricere.

O femeie credincioasă ar să fie sprijinul bărbățului, în vremuri de grele încercări și lipsuri. Ea n'are să refuze ajutorul și măngâierea nici cînd norocul și surtoare spetele, și necazurile de tot felu și ar face intrarea în casa lor.

Starea săteanului

Ce zicea Gh. Asachi acum 70 de ani

Sătene se numește tot omul, care loveste la țar și prin ostenele sale scoate din pământ îndestularea neapărătă pentru traiul său și al familiei sale.

Din vechiime sătene se audă tânguire, că puțini oameni sănă mulțumiți cu starea în care și rândul Pronia dumnezeasca. Multe alteve, crezând că ar alteva și în făt baiu decât acel care îl au.

Ostașul, în ostenele și în primejdi chiemările sale, zăvănuște pe neguțătorul ce în pace împinge și a indeleinice.

Neguțătorul și meseriașul laudă soară boerilor, cară, fară a se îngriji de lipșa hranei, fară a se teme de daunele sau de îngăduințarea neguțătorului, care să trăiesc numai spre a putea petrece viața în locuri și în îndestulare, a poruncii altora și a cuprinde posturi.

Bolerii, dregătorii inalți și domnitoriști și chiar împărății susțină sub povara legăturilor lor, nișcă pot scăpa vră ordinară de tit din neîndemnarea în care încap cînd din dusmanie, cînd din necredita celor ce încunjoară, cînd din încunjoarea celorlor trepte mai de jos.

Cel ce nu este mulțumit cu treapa, în care Dumnezeu l-a așezat, acela și în nemulțumiri și în fiecare altă treaptă. Căci nu fizica îndeletnicirilor noastre, nu avera mare sau mică, nu curtea sau bordeul fărișor, care locuim, nu boeră cu care ne mândrim înaintea oamenilor, sănă izvoarul fericii noastre, ci numai singură înțel, care o purtăm în mijlocul nostru în pat și în bordul.

Mai des se lăuda treapta săteanului, își purtau pe dină patru de acel și locuiești patru palete nu cunoște oamenișele sale, de căci din plimbării de la țar. A lucra pământul, își separe de griu, totuși și plăceri.

Cine din cece a vră grădină, nu se potă bucuri, nu seamănă, sau nu se bucură din patru.

Nici o îndeletnicire nu e mai potrivită cu ființa omenescă ca aceasta, — cînd, de pe altă parte, treble cărturării, ale neguțătorilor, ce-ți-p în ferecă, în gânduri și noapte la masa scrierii, precum și lucrul neșimbat al meșterilor, aduc valoare sănătate.

Dar după ce săteanul a încheiat sarcina zilei sale cu bucurie în repaus, încăpătă binecuvântarea osteneilor și ale Vîntului să căseze în schimbările timpului, opiniile sălăi și întrețină. Părăsindă căpătă în sudoreni frântă și este mai gustoasă decât cea avută bucatele aduse din țările străine, dar în supără măncate.

Legăturile săteanului sănă mai curate, lumea în care el trăiește este mai mică, mai lesne și o vedere.

Dese totuștaceea nu se potă tamădui, totuși traiul dină țară are și îngreunătoare sale. Un timp priușnic zădărniceste uneori ostenele unui intreg și boala omorâză cirez de turme; căsigașul sătă este puțin, dama mare; din astă sească canice grăjii, precum și camăta datorilor. Cu un cuvânt, săteanul pe căt se pare mai fericit decât ceațeanul, nu este scutit nici el în săa treaptă de supărările ce poartă neguțătorul, cărturării, ostașul, dregătorul și domnititorul.

Cu toate acestea, se cuvine a mărturisii, că menirea săteanului este mai aleasă, decât ce începește altre trepte numite mai năînne. Înătimă se sătă întrucătă, că el plinște cea dină intădatorie a omului, adecă lucrul pământului, că este cel mai folositor și neapărat între treptele omenirii.

Dar și săteanul are nevoie de meșter, meșterul de neguțător, neguțătorul de cărtură: fiecare nu poate să fără judecător, fără dascăl, fără dregător, și, în timp de răboi, fără ostaș și capetean. În traful omurilor nenul este treburul altuină dină, ce a căpătat de la Dumnezeu.

Total Cor. 180

In numele «Inșoțirii de înmormântare» exprim stimațelor donatorilor calda mulțumită pentru sprijinirea acestei instituții umanitare.

Agnita, 21 Septembrie 1918. I. Muntean, protopop, președintul «Inșoțirii»

Satul și legături. Domnul Emil Pop, proprietar în Bobohalmă, cu scop de a eterna memoria binecuvântată a tatălui său Nicolae Pop, fost proprietar, decedat la 22 Mai 1891 în Bobohalmă, în binevoită a pune teiuin cu 100 cor, la «Legatul Nicolae Pop pentru ajutorarea copiilor săraci din Bobohalmă aplicată la meseș» ce s-a atșat la «Fondul Episcopal Nicolae Popera pentru masa învățăților meseriaș români». Pentru acest dar generos, cu care s-a mai adus o zâla la lanț, care se înpletește în cauză înmulțită clasei noastre de mijloc, exprim legăturalui sincer mulțumite: Vlc. Tordășanu, președintul unei unioni meseriașilor sibienei.

I-au daruit o casă. Mai multe corporații din orașul Hanoveru au darut geheralului fondatorului Hindenburg o casă.

Constantinescu fostul ministru de agricultură din România. A fost dejunii zilele acestea în laș. Definirea și întemeierea lui s'a facut la poruncă guvernului Marghiloman.

Fondurile scrise ale ex-țarului Nicolae. «Jurnal», aduce sătire că s'au afiș hărți și însemnări ministeriale rusește de pe vremuri. Cheetările sunt constate și simili. Documentele scot la liceal o sumenie de nume: conț, conte, ministri și autorități înalte, care toate au primul subvenții mai mari fără să indice scopul. La numele lui Stürmer care a ridicat odată 15,000 ruble, și notat „pentru aranjamentul locuinței”, un alt ministru a primit 20,000 cor, pentru acoperirea cheetărilor împreună cu o excursie în strainătate. Stenici Ceglovit a primit o cincină de 25,000 ruble, Ruchov 100,000, far Oremkin 40,000. Pentru corupperă presei s'au întrebuințat 1 milion și 18 mil ruble etc.

Stirile zilei

Stirea personală. Excelența Sa I.

S. Domn arhierească și mitropolit Vasile, a plecat Joi, cu trenul de după amiază, la Budapest.

Distincție. Sătă de cruce de cavaler în ordinul Leopold cu dekorare de răboi și săbii subcolonelul Titu Cernăuană dela regimentul de infanterie Nr. 31.

Omoruri în mese. In Viena se susțin sătare că trupele ceho-slovace ar fi omorâzit în Sibera 15 medici, austrieci și la 500 de ofițeri germani aflați în tabere de prizonieri.

Proteza în Béius. Consistorul ortodox din Oradea mare a numit protopopul Vasile, pe părțile Petru E. Pap, care a alegere întrunire majoritatea voturilor.

Moarte unui episcop. Marți a răposat la Miskolc episcopul reformat Dr. Ștefan Tóth.

+ Nicolae Fabian. Primul următorul anunt funeral: Corpul, profesorul gimnaziului supr. gr. cat. din Belényes-Béius cu sfântă durere anunță dormirea în Dumoul lui Nicolae Fabian preot, cat. și profesor gimnaziu, întâmplat în 30 Septembrie nr. 1918 seara la orele 9, după un moft greu și indelungat, profesor în Sf. Taină glebă mürbunzilor. Adormit în Dumoul născut în 24 Octombrie 1870 în comuna Bancrău (Bârsana), comitatul Maramureș, hirotonit de preot în 1904, a funcționat ca profesor la gimnaziul nostru din anul 1893, imprimind grea datință de crescător și luminător al tinerimii

timp de 25 de ani, și dezvoltând pe lângă aceasta o munca neobosită într administrare și augmentarea fondului nostru profesional de pensiune. Rămăștele pământice ale defuncțului se vor transporta în 2 Octombrie 1918 la 8 ore a.m. în biserică parohială gr. cat., de unde după sărvărirea Sf. Liturghie și a prohodului se vor aşeza spre vesnică odină în cimitirul gr. cat. din loc. Belényes-Béius. În 30 Septembrie 1918, în veci pomenire lui!

Preturi nouă pentru Zahăr. Primăria orașului Săvădisla a stator următoarele pentru Zahăr: în formă de cub și pist 370 cor, de kg., cristal 354 cor., cruce 350 cor. de kg.

Vaganele nu se încalezesc! Direcția căilor ferate ungare înșinujează publicul, că lipsa materialului de fact fac, încărcarea vaganelor. În sezonul de sărbători se va reduce în mare măsură. Este în interesul căilor să se îngrăjească de haline călduroase.

Mulțumită. În loc de cunună peritoare pe sicriu răpusoțul preotesc Eugenia Alexandru din Hunedoara, la aplauzul domeniul protopopie Maria Muntean, arăduri, în amintirea aceleia, a sporică fondului de înmormântare din tractul Agnita următoarele domăne:

1. Maria Muntean, prot. Agnita K 15

2. Ana Savu, preoteasă, Covasna 5

3. Eugenia Tecărlău, preoteasă, Băgău 5

4. Ani Constantinescu, preoteasă, Iglișdorf 5

5. Virginie Floca, preot. Zlăgană 5

6. Ana Triț, preot. Toarcă 5

7. Veronika Pandrea, preoteasă, Ghîjasă-Inferioră 16

8. Anna Petrisor, preot. Aljină 5

9. Ana Branție preot. Toarcă 15

10. Elisabeta Bogrea, preot. Brîzgeni 5

11. Elizaveta Cocon, preot. Sălătini 5

12. Maria Holiera preot. Chirpări 10

13. Maria Bogolub, preot. Sălătini 5

14. Maria Vasile Hosszu 5

15. Paraschiva Gavrea, Bendorf 15

16. Cornelia Popa, Vărădia 10

17. Sofia Pulca, Proștea 4

18. Eugenia Cosma, Iacobeni 6

19. Otilia Grecu, Hunedoară 6

20. Elisabeta Brăduț, Selită 0

21. Elena Turcu, Soârș 0

22. Emilia Conta, Cineul mare 0

23. Florica Filipescu, Merghin deal 4

24. Maria Păsală, Culmeber 8

25. Dna Bucura, soră parohului Aron Mețianu din Nocrich 5

Nr. 8487 Plein. 1918. (234) 3-3

Concurs

Pe baza statutului organic § 63 comunitatii cu § 23 pct. 5 a regulamentului consiliului Nr. 136/1888 referitor la alegera de protopreste, prin aceasta pentru inculparea postului de protopresbiter in tracitul Coahalmului se publica concurs.

Vitorul protopresbiter va fi totodata si paroh in locul central al tracitului, anume in parohia Coahalm.

Venitele impreunate cu acest post sunt:

a) Salariu protopresbiteral statutat prin §-ul 19 din pragmatica de serviciu si site venite si taxe dupa functiuni protopresbiterale conform normelorilor in vigoare.

b) Venitele parohiei centrale Coahalm, fasonate in coala B cu ocizionarea Intregriei dela stat a veniturilor prestejui.

Concurenții sau să documenteze eva-

lificătunea prescrisă prin concluzul con-

gresual Nr. 111 din 1888.

Concursurile instituite cu toate docu-

mentele in original sunt a se inainta la adresa venerabilului Consistor Arhidicezan in termen de 30 zile de la ce urmează după publicarea acestui concurs in ziarul «Telegraful Roman».

La petitia de concurs să se alatură si o tabelă de calificătune cu rubricile reclamate de §-ul 12 al regulamentului con-

gresual Nr. 136/1888.

Concurențe intrate după expirarea termenului fixat, nu se vor lua in considerare.

Coahalm, din ședința extraordinară a comitetului protopresbiteral, jînuită la 3/16 August 1918.

Ieronim Buza m. p., Aurel Stefan m. p., președinte. not. comit.

«Aprobat»

Sibiu, din ședința plenară a Consistorului arhidicezană, jînuită în 3 Septembrie 1918.

Vasile Mangra m. p., arhiepiscop si mitropolit.

Dr. Octavian Costea m. p., secretar.

Nr. 609/1918. (259) 2-3

Concurs

Pentru Intregirea parohiei de cl. III. Petreni, in protopresbiteralul Abrudului, cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 5 Septembrie a. c. Nr. 9271 BIS. se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare in «Telegraful Roman».

Emolumentele impreunate cu acest post sănt cele fasoniate in coala B, pentru intregirea dotajunile dela stat.

Concurenții și vor inainta petiție subsemnatului oficiu in terminal arășit și pe lângă observarea dispozitiilor reglementare se vor prezenta înainte de alegera. In vîro Dumineac săn sărbătoare la biserică spre a cănta, cuvânta, eventual a celebra sf. liturghie și a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 20 Septembrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al Abrudului in congelegare cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop

Se caută un morar!

La vîdua Ana Silea, proprietară de moară in Vestem Nr. 38 (Vestem), comitatul Sibiu, se caută un morar fără familie, care să řește rânduinea la moară de foc (cu motor). — Doritorii să se adreseze la vîd. ANA SILEA, Nr. 38 in Vestem.

Cancelaria advocatului

Dr. Halmos Béla
să deschis de nou in
Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 16.
Telefon Nr. 185.

Med. Dr. Ilie Jancu

ordinează zilnic dela orele 2 - 3 d. a.
Sibiu, Strada Seiler Nr. 3.

**D-TA
ESTI
' ULTIMUL
OM!'**

care nu știe, că pudra Diana și crema Diana sănt cele mai bune mijloace pentru îngrijirea pielei și a frumuseței.

Doză de probă 3 - K
Doză mare, 6 - K

De vânzare pretutindeni!

La «Libraria Arhidicezana» in Sibiu, Nagyszeben, se afă de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență certă la congrulen invăță-

toare gr.-or. român din Biharia :

de
Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se afă de vânzare la Libraria Arhidicezana din Nagyszeben - Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe
intocmit pentru trebilenele preotilor ro-
mâni și ale elevilor seminariali
de

Aurel Popoviciu,
datăvicio-econom seminarist, instructor de clă-
tiri bisericice și de tipări.

Aprobat de Preseun. Consistor arhidice-
zan printr decizie din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor.
plus 50 fil. porto, recomandat.

In editura Comisiunei administrative a ti-
pografiei arhidicezane a apărut :

Manual de căntări bisericești

sau

Octoihul mic

care cuprinde: Rânduiala Vesceniei, Ure-
niș și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru
Dumineac, Podobile, Polileu, Prieplele,
Catavasile, Irmoașele, Svetinile și. a.

Se află în depozit spre vânzare la
Libraria Arhidicezana.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă Cor. 5/00, plus porto postal recomandat 70 fileri. Legătură imitație de piele Cor. 7/00, plus porto postal recomandat 70 fileri.

Revanzătorilor li se da 10% rabat.

A apărut și se afă de vânzare la
Libraria Arhidicezana:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de
Mihai Păcălian,
protopreste

și alți predici din protopreste B. Comisio-

Prețul 3 cor. plus 12 fil. porto.

in editura Comisiunei administrative a ti-
pografiei arhidicezane a apărut :

Acaftistul

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
și alte rugăciuni :

cu binecuvântarea înalt Preasfintitului Domi-
nă Vasile, arhiepiscop al bisericii ortodoxe
române din Transilvania și mitropolit al
României de religiunea greco-orientală din
Transilvania, consilier intim de stat al
Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul: de fiecare număr 10 fil. plus

portocală din Sibiu—Nagyszeben
se afă de vânzare următorii numeri din

Biblioteca școlarilor

ingrijită de **V. Stan**, profesor.

Nr. 1. Legende, de S. F. Marian.

" 2. Balade populare, de V. Alecsandri.

" 4. Din lumea paserilor, legende după S. F. Marian.

" 5. Prima româna, de V. Alecsandri.

" 6. Împăratul Războinic.

" 8. În noaptea sfântă.

" 9. Jurnă populară.

" 10. În lumea lui Traian cu Daci, după A. Vîțău.

" 11. în Nazaret.

" 12. De Craciun.

In editura «Librarii Arhidicezane» din Sibiu—
Nagyszeben a apărut și se afă de vânzare :

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfintilor Apostoli.

Tiparit in zilele Preasfintitului împărat și Regelui Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preasfintitului Domnul nostru Iisus Christos. Războinicea române din Transilvania și Mitropolia ortodoxă română din Transilvania și Mitropolia ortodoxă de religiunea greco-orientală din Transilvania și Mitropolia arhidicezana, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă K 15 - plus porto postal K 3 -

Legătură imitație de piele K 20 - plus porto postal K 3 -

Revanzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Libraria Arhidicezana» in Sibiu—
Nagyszeben, se afă de vânzare :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română in Sibiu.

Istoricul zidirii (1857-1906)

de

Dr. Ilarion Puscaru,
Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrații și 3 facsimile.

Prețul 4 cor. plus 60 fil. porto recomandat.

A apărut și se afă de vânzare la
Libraria arhidicezana:

Despre caritatea creștinăască.

Trei predică

de

Abate Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-îlantropice.

Încercăți

In ziarul **Telegraful Român**, care apare de 3 ori pe săptămână, se publică cele mai ieftine

Inserate și reclame

cu deplin succes. — Adresa: Administrația **Telegraful Român**, : : : Sibiu (Nagyszeben), Strada Măcelarilor 45. : : :

Cei ce fac comande pe temeiul acestor reclame și inserate, să amintească totodată și numele folii noastre.

Redactor responsabil Dr. Nicolae Regman.

Editura și tiparul tipografiei arhidicezane